

§. 452.

Quoties tribunali politico vitium Advocati innotescet, quod contra ipsius mores ac honestatem suspicionem præberet, vel si idem Tribunal compererit, Advocatum multum æris alieni contrahere, id Tribunali Appellationis statim indicato: hoc vero Reum ad tempus, vel si post iteratam animadversionem nulla emendatio appareat, in perpetuum exercitio Advocaturæ interdicito.

CAPUT XXXIX.

De Judice.

§. 453.

Qui munus Judicis penes Tribunal, vel Curiam sibi conferri postulabunt, consuetis Attestationibus docento, adquisitam a se sufficientem juris scientiam in Universitate, vel Academia alicujus provinciæ hæreditariæ rite probatam fuisse, iis tamen exceptis, qui publica,

et iterata specimina suæ capacitatis atque legum regni peritiæ jam dederunt.

§. 454.

Porro tam hi, quam illi, qui syndici sive Notarii Civitatis vel oppidi ad Judicis munus adspirant, severo examini super legibus provinciæ, ac præsentì constitutione se submittunt, eum in modum sustinendo, qui pro circumstantiarum ratione pro tribunali cujuslibet loci præfinitus est: iis tamen itidem exceptis, qui publica et iterata specimina suæ capacitatis atque legum regni peritiæ jam dederunt.

§. 455.

Illi *a*) super quorum bonis concursus apertus fuit, si innocentiam suam plene non probaverint, uti etiam *b*) qui judiciali auctoritate prodigi declarati fuerunt, ad munus obtinendum inhabiles sunt, atque si eodem fungantur, amoveantur.

§. 456.

Qui in criminalem inquisitionem inciderint, pendente inquisitione ab Officio suspendan-

dantur, atque si publici criminis rei judicati fuerint, munus ipso facto amittunto.

§. 457.

Nulli Judici liceat, alio proventu muneris causa gaudere, quam Salario sibi constituto, atque si iter faciendum sit, sumptibus vecturæ, et victus; nec non ubi mos erit diurnis etiam: Idcirco Taxæ vel alia emolumenta seu accidentiæ pro futuro penitus cessabunt.

§. 458.

Judices a Donis accipiendis penitus abstineant.

§. 459.

Judices secundum verum et communem sensum verborum hujus ordinis judiciarii procedant; neque iis unquam permissum esto, sub colore differentiæ inter verba, ac sensum legis, æquitatis a rigore legum diversæ vel contrariæ consuetudinis, aut sub quocumque demum alio prætextu ab expressa præscriptione hujus constitutionis recedere; tum solum, quum casus in-

cide-

ciderit, qui in hac constitutione quidem definitus non esset, cum alio tamen in eadem definito perfectam analogiam haberet, Judici liceat casum non expressum ad normam pro expresso stabilitam decidere. Si autem super genuino ordinis hujus judiciarii sensu, grave dubium ortum fuerit, illud ad Aulam nostram referendum, et Resolutio desuper expectanda erit. Quod si vero Judex litem contra ordinem hic statutum protraxerit, vel partibus gravi sua culpa gravamen intulerit, de omni damno teneatur.

